

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Stoian Ivan, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Stoian Ivan împotriva Asociației Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea restanței la salariul, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016,

constată:

La 31 martie 2016, Stoian Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni” cu privire la restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că începând cu data de 02 octombrie 2013 a fost angajat în calitate de paznic la Asociația Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni” pentru o perioadă nedeterminată, prin ordinul nr. 9 din 02 octombrie 2013.

Concretizează că în baza ordinului nr. 7 fără dată a fost eliberat din funcție în baza art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, pentru absența nemotivată de la locul de muncă la data de 21 ianuarie 2016 .

Consideră reclamantul că, a fost concediat ilegal, astfel, la sfârșitul lunii noiembrie 2015, el și alți trei paznici de la Stația de pompare a Asociației Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni”, au scris cereri cu privire la acordarea concediului din cont propriu, la inițiativa administrației, pentru perioada 01 decembrie 2015 până la 01 martie 2016. Cu ordinul de acordare a concediului din cont propriu nu a luat cunoștință.

Ulterior, la sfârșitul lunii decembrie 2015, directorul executiv al Asociației Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni”, paznicilor că fiecare este obligat să lucreze câte o lună de zile prin rotație, numai ziua. Nu a făcut cunoștință cu vreun ordin de rechemare din concediul din cont propriu.

La 31 decembrie 2016, directorul executiv, prin telefon, i-a comunicat despre faptul că la 01 ianuarie 2016 dimineața, se va prezenta la Stația de pompare nr. 1, unde îi va preda cheile de la intrarea în stație și îi va comunica codul de acces la ușa de intrare, însă până la eliberarea din funcție, nu i s-au predat cheile și nici codul de acces în Stația de pompare nr. 1, astfel angajatorul nu și-a îndeplinit obligația de a-i

asigura condiții corespunzătoare de muncă potrivit contractului individual de muncă.

Comunică reclamantul că la 03 februarie 2016 a luat cunoștință de ordinul cu privire la eliberarea din funcție, verbal fiind informat despre faptul că a fost concediat în legătură cu faptul că a lipsit de la locul de muncă mai mult de patru ore.

Menționează reclamantul că, în ordinul de eliberare nu sunt indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul în care sancțiunea poate fi contestată, organul, în care sancțiunea poate fi contestată, astfel consideră că flagrant au fost încălcate prevederile art. 210 Codul muncii. De asemenea, angajatorul, contrar dispozițiilor art. 208 Codul Muncii, nu a solicitat de la el o explicație scrisă privind fapta comisă.

Solicită reclamantul repunerea sa în funcția de paznic al Asociației Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni”, încasarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă, începând cu data de 22 ianuarie 2016 până la data repunerii în funcție și a prejudiciul moral cauzat în mărime de 250 000 lei.

La 18 mai 2016, Stoian Ivan a depus cerere cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea restanței la salariul recalculat și orele lucrate neremunerate în mărime de 23 714,39 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei.

La 24 iunie 2016, reclamantul a depus cerere cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care solicită încasarea salariului pentru munca prestată în program de noapte, care nu a fost retribuită pentru anii 2013 - 2015 în mărime de 6225,28 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Criuleni din 19 iulie 2016 acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat ordinul de concediere nr. 7 din 22 ianuarie 2016, s-a restabilit Stoian Ivan în funcție de paznic la Asociația Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni”, cu menținerea salariului de 1 300 lei. S-a încasat de la Asociația Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni” în beneficiul lui Stoian Ivan salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 22 ianuarie 2016 până la 19 iulie 2016, calculat de către angajator conform Modulului de calculare a salariului mediu aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 426 din 26 aprilie 2004, prejudiciul moral în mărime de 2 600 lei. În rest pretențiile privind repararea prejudiciului moral, încasarea restanței la salariul recalculat și orele lucrate neremunerate în mărime de 23714 lei și încasarea salariului pentru munca prestată în program de noapte în mărime de 6225 lei au fost respinse ca neîntemeiate.

La 16 august 2016, Asociația Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni” a declarat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă integral.

În apelul declarat la 19.08.2016, Stoian Ivan a solicitat casarea parțială hotărârii instanței de fond în partea în care au fost respinse pretențiile din acțiune.

În motivarea cererilor de apel, apelanții au indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, s-au respins apelurile declarate de Stoian Ivan și Asociația Utilizatorilor de Apă pentru Irigații „Criuleni” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Criuleni din 19 iulie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Stoian Ivan a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 30.11.2016 a fost expediată recurentului la 09.12.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 30.01.2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 20.02.2017, în adresa intimatului a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Stoian Ivan cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Stoian Ivan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stoian Ivan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Stoian Ivan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valentina Clevadi

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea